

О. М. Луцків

кандидат економічних наук,
старший науковий співробітник
ДУ «Інститут регіональних досліджень
імені М. І. Долішнього НАН України», м. Львів

М. С. Габрель

кандидат економічних наук,
старший науковий співробітник
ДУ «Інститут регіональних досліджень
імені М. І. Долішнього НАН України», м. Львів

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМНИЦТВА РЕГІОНУ**

Окреслено основні проблеми і перешкоди функціонування та розвитку підприємництва регіону. Здійснено аналіз структури малого бізнесу у Львівській області за формами власності. Проаналізовано існуючі відмінності в щільності малих підприємств за територіальним принципом. Досліджено особливості та моніторинг розподілу малих, середніх та великих підприємств за різними структурно-функціональними аспектами з подальшим окресленням проблем та перспектив щодо оцінки рівня підприємницької активності великого, середнього та малого бізнесу регіонів України за рахунок активізації інноваційних процесів. Проаналізовано особливості інноваційного розвитку підприємств Львівської області та його фінансового забезпечення. Виявлено основні перешкоди в активізації інноваційного розвитку регіону. Доведено, що підвищення ефективності функціонування підприємництва в регіонах можна досягти завдяки: використанню сучасних технологій і освоєння природних ресурсів, підвищення ефективності виробництва та конкурентоспроможності продукції на національних і світових ринках.

Ключові слова: підприємництво, інноваційна діяльність, підприємницька активність, суб'єкти господарювання, малий бізнес.

Luckiv O., Habrel M. ORGANIZATIONAL AND INNOVATION FACILITIES OF REGIONAL ENTERPRISE DEVELOPMENT

The basic problems and impediments operation and business development in the region. The analysis of the structure of small business in Lviv region by ownership. Existing differences in the density of small companies on a territorial basis. The features and monitor the distribution of small, medium and large enterprises in different structural and functional aspects of further outlining the problems and prospects to evaluate the level of entrepreneurial activity of large, medium and small business regions of Ukraine by enhancing innovation processes. The features innovative development of enterprises in Lviv region and its financial support. The basic obstacles to the promotion of innovative development. Proved that improve the efficiency of businesses in the region can be achieved by: use of modern technology and natural resources, increase efficiency and competitiveness in domestic and global markets.

Keywords: entrepreneurship, innovation, entrepreneurial activity entities small business.

У сучасних умовах господарювання на успішну діяльність можуть розраховувати лише ті підприємства, які здатні генерувати і втілювати у практичну діяльність нові ідеї та нові рішення. Тому саме інноваційний шлях розвитку є основою їх діяльності та підвищення конкурентоспроможності, розширення економічних можливостей та умов співпраці. Однак досягнення цієї мети можливе лише за умови формування чіткої, досконало та адаптивної організаційно-інноваційної системи управління розвитку підприємництва регіону.

Серед основних досліджень і публікацій, які присвячені особливостям розвитку організаційної структури економіки, зокрема, специфіці розподілу малих, середніх та великих підприємств, слід виокремити праці таких провідних вітчизняних науковців, як В.С. Король, Н.В. Беженар, І.М. Мягких, С.О. Жирка, І.М. Єфіпанової, О.А. Кириченка, О.М. Балакіревої, В.К.Збарського, А.В. Гринюк та ін.

Інноваційним аспектам розвитку підприємництва присвячені праці Ю. Бажала, О. Білоруса, С. Ілляшенко, В. Гриньової, В. Власенко, І. Федулової та інших. Проте, незважаючи на значний науковий доробок за цими питаннями, ще багато проблем залишаються дискусійними й недостатньо розробленими зважаючи на сьогоднішні українські економічні реалії.

Метою статті є дослідження організаційно-інноваційних аспектів розвитку підприємництва у Львівській області.

Аналіз структури за правом власності суб'єктів економічної діяльності дозволяє констатувати, що організаційна структура економіки Львівської області в цілому характеризується як ринкова з домінуванням недержавного сектору економіки. За організаційно-правовими формами господарювання домінуючими в економіці області є приватні підприємства (24,3% від загальної кількості підприємств). Частка фермерських господарств складає 2,4%, комунальних – 1,5%,

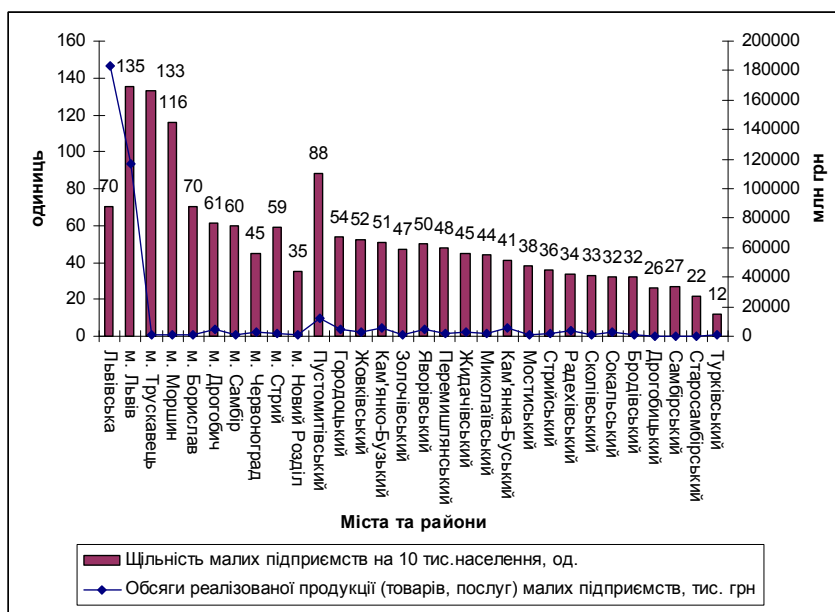
державних – 0,46%, іноземних – 0,3%, а казенних, що розповсюджені в основному в індустріальному секторі економіки лише 0,002%. Частки суб'єктів ЄДРПОУ за правовим статусом розподілились на підприємства (15,5%) та на фізичні-особи підприємці (84,5%).

Оцінюючи розвиток організаційної структури підприємництва Львівської області, слід відмітити про наявність певних коливань в динаміці за показником щільності суб'єктів економіки господарювання в розрахунку на 10 тис. населення у 2010-2015 рр. Даний показник варіюється в межах від 291 одиниці у 2011 році до 475 одиниці у 2015 році [5]. За цим ж показником область серед регіонів України посіла 12 місце. Значне збільшення частки суб'єктів господарювання у Львівській області відбулося завдяки перереєстрації значної кількості підприємств з Донецької та Луганської областей, а також АР Крим. Це пов'язано в основному з військовим конфліктом, який відбувається на Сході країни та відповідно спадом підприємницької активності у цих областях. Варто зазначити, що спостерігаються також відмінності у щільності великих, середніх та малих підприємств області.

Зміни, які відбулися у структурі підприємництва Львівської області мають різноплановий характер. Зокрема, одним із проявів неефективної структури підприємництва є низька щільність малих і середніх підприємств. Щільність підприємств на 10 тис. населення варіюється від 76 одиниць (в Україні в середньому 52 одиниці) у 2010 році до 73 одиниць (в Україні в середньому 80 одиниць) у 2015 році [4]. За цим показником серед регіонів України Львівська область посіла 10-е місце. Як бачимо, у Львівській області, так і в регіонах України (окрім столиці) рівень насиченості підприємствами, ще дуже далекий від показників, які характерні для розвинених країн світу і так званої «критичної маси» – 120...150 малих підприємств на 10 тис. мешканців. Наприклад, в адміністративних одиницях Франції на 10 тис. жителів припадає приблизно близько 350, у Німеччині – 370, у Великобританії – 460, у Японії – 500, в Італії – 680, у США – 740 малих підприємств [2]. Таким чином для формування високого рівня підприємницької активності та сприятливого конкурентного середовища у Львівській області, так і в інших регіонах України їх кількість повинна бути значно більшою.

Окрім цього, аналізуючи структуру підприємництва варто вказати, що існують розбіжності у щільності підприємств за територіальною ознакою. У 2015 році найбільша концентрація кількості підприємств на 10 тис. населення зосереджувалась м. Львові (135 од./10 тис. осіб), м. Трускавці (133 од./10 тис. осіб), м. Моршині

(116 од./10 тис. осіб) та Пустомитівському районі (88 од./10 тис. осіб), що перевищувало загальнообласний аналогічний показник. Найменша щільність малих підприємств на 10 тис. населення була у м. Червонограді (45 од./10 тис. осіб), м. Новому Роздолі (35 од./10 тис. осіб), Старосамбірському (22 од./10 тис. осіб) та Турківському (12 од./10 тис. осіб) районах (рис. 1).

Рис. 1. Співвідношення щільності та обсягів реалізації продукції (товарів, послуг) підприємств в розрізі обласних міст та районів Львівської області у 2015 році

Як бачимо, в територіальному розрізі Львівщини більше половини реалізованої продукції (товарів, послуг) підприємств (116971,8 млн. грн) сформовано в обласному центрі, що складає майже 63,9%. Значні обсяги реалізації продукції підприємств припадали на Пустомитівський район (12050 млн. грн) та Кам'янка-Бузький район (5628,4 млн. грн).

За видами економічної діяльності традиційно найбільше підприємств діяло у сфері оптової та роздрібної торгівлі, ремонту автотранспортних засобів і мотоциклів – 5,1 тис. або 27,6% від загальної кількості підприємств області. Суттєвою також була кількість підприємств у промисловості – 2,7 тис. (14,6%), в операціях з нерухомим майном – 2,1 тис. (11,2%), будівництві – 1,7 тис. (9,5%), професійній, науковій та технічній діяльності – 1,4 тис. (7,6%), сільському, лісовому та рибному господарстві – 1,3 тис. (7,1%) [3].

Слід відмітити також, що частка малих підприємств в загальних обсягах реалізації продукції області є найменшою у порівнянні із часткою середніх та великих підприємств. У 2010-2015 рр. дана частка коливалася від 19,4% та 24,9%. Водночас у 2015 році малі підприємства реалізували продукції, товарів та послуг на 44609,2 млн. грн., що на 73,1% більше відносно 2010 р. Отже, як бачимо, певні диспропорції спостерігаються у просторово-організаційній структурі підприємництва за показником реалізованої продукції серед великих,

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

середніх та малих підприємств. Вагому частку від загального обсягу реалізованої продукції у регіоні в розрізі суб'єктів господарювання займають великі та середні підприємства. Так, у 2015 році за обсягами реалізованої продукції великими підприємствами Львівської області зростання відбулося на 62,9% у порівнянні з 2010 р. Натомість за цей період часу зменшилась частка великих підприємств в загальних обсягах реалізованої продукції (товарів, послуг) області, а саме з 38,1% до 34%.

Необхідно також відмітити, що у 2015 році на середніх підприємствах обсяги реалізації продукції зросли на 76,9% у порівнянні з 2010 р. Водночас відбулось зменшення частки середніх підприємств в загальних обсягах реалізованої продукції з 42,5% до 41,1%.

Відповідно доходимо висновку, що у Львівській області кількісне переважання малих підприємств (95,4% від загальної кількості підприємств області) в розрізі підприємств за їх розмірами не завжди супроводжується переважання у обсягах виробленої малими підприємствами продукції.

За показником чисельності зайнятих на великих, середніх та малих підприємствах останніми роками спостерігалось скорочення, як у Львівській області, так і загалом по Україні. Загалом у 2015 році чисельність зайнятих працівників на підприємствах Львівської області зменшилась на 18,6% у порівнянні з 2010 р., або майже на 75 тис. осіб. У 2015 році кількість зайнятих працівників на великих підприємствах становила 89,4 тис. осіб, що на 16,3% (на 18 тис. осіб) менше відносно 2010 року. Найсуттєвіше скорочення кількості зайнятих працівників за аналогічний період часу відбулося у промисловості на 22 тис. осіб у порівнянні з 2010 роком.

Аналогічна ситуація із чисельністю працівників на малих підприємствах, зокрема у 2015 році відбулось скорочення на 23,2%, що майже на 29 тис. осіб менше відносно 2010 року. Зменшення кількості найманих працівників відбулось у всіх видах діяльності, а найсуттєвіше – в оптовій та роздрібній торгівлі; ремонті автотранспортних засобів і мотоциклів (на 10,3 тис. осіб); у промисловості (на 5,1 тис. осіб); у будівництві (на 4,1 тис. осіб). Щодо чисельності середніх підприємств, то у 2015 році відбулось скорочення 17%, тобто на 25 тис. осіб у порівнянні з 2010 роком. Значне скорочення відбулося: у будівництві на 48,6% (на 7,6 тис. осіб); в оптовій та роздрібній торгівлі; ремонті автотранспортних засобів і мотоциклів на 32,5% (на 7,6 тис. осіб).

Досягнути стабільного розвитку та ефективності функціонування підприємницьких структур можна шляхом активізації інноваційних процесів. Лише в цьому випадку можна досягнути економічного зростання, активного використання сучасних технологій та розробок ресурсозбереження, підвищення ефективності виробництва та випуску конкурентоспроможної на внутрішньому і світовому ринках продукції.

У 2010 році інноваційною діяльністю займалися 102 підприємства, або 13,4% від загальної кількості промислових підприємств, що функціонують у Львівській області. У наступні роки зафіксовано активізацію інноваційних процесів на промислових підприємствах, однак вона є недостатньою для вирішення критичної ситуації щодо високого ступеня зношеності наявного технологічного обладнання яке використовують у своїй роботі промислові підприємства. Так, у 2015 році інноваційні заходи здійснювало вже 64 промислових підприємств, що становить 19,3 % від загальної кількості промислових підприємств області. Разом з тим слід відзначити, що у 2015 році порівняно з попереднім частка інноваційно-активних підприємств збільшується. У 2014 році питома вага таких підприємств становила 16,4% від загальної кількості промислових підприємств. За цим показником Львівська область у 2015 році посіла серед інших регіонів України 9 місце (у 2010 та 2013 рр. – 14 місце, 2014 р. – 10 місце). Слід зазначити, що у 2014 році, вперше за останні п'ять років, рівень інноваційної активності в області є вищим за середнє значення цього показника по Україні, який становив 16,1%. Така позитивна тенденція спостерігалася і у 2015 році (в середньому по Україні цей показник становить 17,3%) [1] (рис.2).

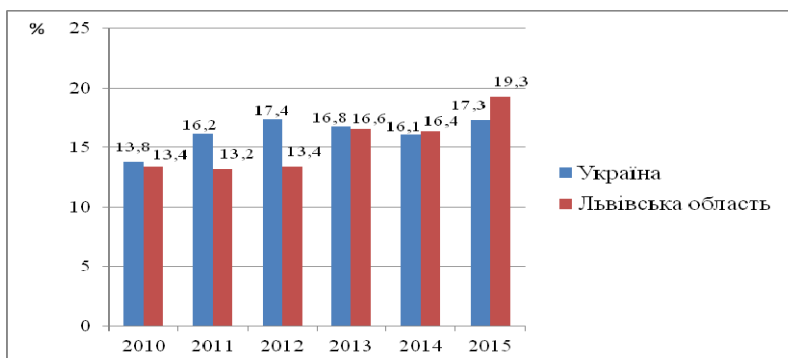

Рис. 2. Питома вага інноваційно-активних підприємств впродовж 2010-2015 рр.

У 2015 році лідерами інноваційної активності були підприємства машинобудування (24,7% підприємств галузі). Порівняно високі інноваційні позиції займають і підприємства металургійного виробництва (24,1%) та харчової промисловості (18,9%). Низький рівень інноваційної активності і надалі був притаманний підприємствам добувної промисловості (3,6%), текстильного виробництва (6,8%) та водопостачання (9,4%) [6].

Розглядаючи інноваційну активність підприємств за напрямом проведених інновацій слід відзначити, що основним видом інноваційної діяльності було придбання машин і обладнання. Цим займалися 65,9% інноваційно активних підприємств області. Здійснювали підготовку персоналу 25,6% загальної кількості інноваційно активних підприємств. Лише незначна частка інноваційно активних підприємств (10,9%) займалися власними дослідженнями і розробками. Така ситуація зумовлена насамперед тим, що купівля нового обладнання є більш дешевшим і

менш ризикованим видом діяльності поряд із розробкою власних інноваційних технологій.

Для розвитку промисловості, її здатності задовольняти потреби ринку і реалізувати стратегічні пріоритети, ключове значення має активне впровадження на промислових підприємствах нових видів інноваційної продукції та наукомісткої техніки і технологій. Лише інтенсивне створення та освоєння нових технологій дозволить скоротити час розробки та впровадження у виробництво нових продуктів, а це, в свою чергу, дасть змогу швидше реагувати на запити споживачів. Інноваційні технології уможливають також заощадження робочої сили, підвищення технологічної гнучкості виробництва, поліпшення умов, безпеки та продуктивності праці, матеріало-, ресурсо- і енергозбереження та екологічної ситуації в регіоні. Інтенсифікація інноваційних процесів дасть значний імпульс розвитку наукоємких виробництв.

Основними видами інноваційної діяльності промислових підприємств Львівської області є впровадження інноваційних процесів та освоєння інноваційних видів продукції. Так, впродовж 2012-2015 років 89 промислових підприємства впроваджували інноваційні процеси та 81 підприємство впроваджувало інноваційну продукцію. Значно менша кількість підприємства області займалися впровадженням організаційних та маркетингових інновацій, а саме відповідно – 10 та 16 одиниць [6]. У галузевому розрізі більш активно займалися впровадження інноваційної продукції підприємства машинобудування, харчової промисловості та металургійного виробництва; інноваційних процесів – харчової промисловості та виробництва деревини; організаційних інновацій – підприємства виробництва меблів; маркетингових інновацій – підприємства харчової промисловості.

Впродовж 2010-2015 рр. на промислових підприємствах кількість впроваджених нових технологічних процесів збільшилась з 39 до 60 одиниць. Основна їх кількість, а саме (понад 60% загальної їх кількості) впроваджена на промислових підприємствах харчової, целюлозно-паперової промисловості, машинобудування та виробництва меблів. Однак, лише кожен третій впроваджений технологічний процес на промислових підприємствах області був маловідходний та ресурсозберігаючий. За аналізований період часу їх кількість зростає з 9 до 13 одиниць.

Основним гальмом активізації інноваційного розвитку Львівської області, як і інших регіонів України є недостатній обсяг його фінансового забезпечення. Впродовж 2013-2014 рр. обсяг витрат на інновації зменшувався і у 2014 році становив 219,7 млн.грн., що на 15% менше порівняно з попереднім роком. Однак, вже у 2015 році ситуація з фінансування інноваційної діяльності порівняно з попереднім роком дещо покращується. Обсяг витрат на інноваційну діяльність становив 277,8 млн.грн., що на 26,5% більше порівняно з 2014 роком. Левова частка витрат спрямовується на придбання машин та обладнання. У 2014 році на це витрачено 68,2% загального обсягу інноваційних витрат. На

дослідження і розробку припадає 7,7% фінансових ресурсів, на придбання інших зовнішніх знань – 0,1%. Інші витрати займають 24% від загального обсягу витрат [6]. Лідером за обсягом витрат на інноваційну діяльність є харчова промисловість. На неї припадає 77,6% загального обсягу витрат у промисловості області.

Як в цілому по Україні, так і у Львівській області зокрема, основним джерелом фінансування інноваційної діяльності є власні кошти підприємств. З державного бюджету і надалі не виділяються кошти, а з місцевого виділялася дуже незначна частка коштів на підтримку інноваційних процесів. Внаслідок нестабільності банківської системи і високих кредитних ставок, кредитні ресурси не відіграють значну роль у підтримці цих процесів. Так, основним джерелом фінансування інноваційної діяльності у Львівській області і надалі залишаються власні кошти підприємств, частка яких у 2015 р. становила 74,4% загального обсягу витрат. Слід відзначити, що впродовж 2013-2014 рр. з державного бюджету взагалі не виділялися кошти на фінансування інноваційної діяльності. Однак, у 2015 році ситуація дещо покращується. Так, з державного бюджету на підтримку інноваційної діяльності було виділено 25,817,2 млн.грн, що становить 9% від загального обсягу всіх фінансових ресурсів. Дуже мізерним є обсяг витрат на інновації з місцевого бюджету. У 2015 році вони становили лише 0,03% від загального обсягу витрат на інноваційну діяльність. Незначним і надалі є вклад вітчизняних інвесторів у фінансування інновацій. Їх частка становить близько 4%, кредитні ресурси у фінансуванні інноваційної діяльності займають 12,3%.

Одним із показників ефективності здійснення інноваційної діяльності є реалізація інноваційної продукції на ринку. З огляду на підвищення інноваційної активності у 2015 р. порівняно з попереднім збільшився і обсяг реалізованої інноваційної продукції, а саме з 731,9 млн.грн до 1194 млн.грн, або на 63%. Основний обсяг реалізованої інноваційної продукції у 2015 рр. припадає на харчову промисловість. Позитивною тенденцією є збільшення у 2015 році обсягів виготовленої інноваційної продукції підприємствами машинобудування.

Слід зазначити також і той факт, що більшість реалізованої інноваційної продукції була новою тільки для підприємства (65,1% від її загального обсягу). Позитивним явищем є збільшення частки принципово нової продукції, тобто тої, що була новою для ринку. Так, у 2015 році порівняно з попереднім її частка збільшилась 29,1% до 34,9% від загального обсягу інноваційної продукції. На 100% новою для ринку була інноваційна продукція виготовлена підприємствами з виробництва хімічних речовин та постачання електроенергії. Що стосується нової інноваційної продукції для підприємств, то лише в трьох галузях промисловості, а саме текстильному виробництві, виготовленні виробів з деревини та водопостачанні 100% інноваційної продукції є новою для них [6].

Лише незначна частка виготовленої інноваційної продукції йде на експорт. Однак, у 2015 році

порівняно з попереднім частка експортованої продукції зменшилась з 12,9% до 10,3% загального обсягу реалізованої інноваційної продукції. Лідерами-експортерами інноваційної продукції в області є підприємства з виготовлення виробів з деревини. Вони експортують 87,4% загального обсягу виготовленої ними інноваційної продукції. Друге місце за цим показником посідають металургійні підприємства (42,5% виготовленої інноваційної продукції). Третя частина виготовленої інноваційної продукції експортується підприємствами машинобудування [6].

Підвищення технологічного розвитку промисловості характеризується діяльністю, щодо придбання нових технологій в Україні та за її межами. У 2015 році порівняно з попереднім цей вид діяльності суттєво активізувався. Так, якщо у 2014 році промисловими підприємствами було придбано в Україні 10 одиниць нових технологій, то у 2015 році їх кількість зростає до 81 одиниці. Також активізувалась діяльність, щодо придбання нових технологій за межами України, а саме з 4 одиниць у 2014 році до 8 одиниць у 2015 році [6, 7]. Найбільші запозичення іноземних технологій здійснювали ті галузі промисловості, які традиційно мають досить розвинуту виробничу та наукову базу, а саме підприємства хімічної та нафтохімічної промисловості, металургійні та машинобудування. Це свідчить про те, що українська наука втрачає зв'язок з потребами власного виробництва, залишаючи вітчизняну промисловість в залежності від зарубіжного науково-технологічного досвіду. Надзвичайно великий зиск провідних фірм від інноваційної діяльності обумовлена тим, що вони під гаслом експорту новітніх технологій насправді передають не дуже ефективні та застарілі технології.

Загалом вище наведені дані свідчать, що впродовж останніх років лише незначна частка підприємств здійснювала інновації. Основним напрямом інноваційної діяльності залишається придбання нових засобів виробництва. Виходячи із структури фінансового забезпечення інноваційної діяльності промислових підприємств слід зазначити, що держава не приділяє цьому питанню належної уваги. Пріоритетним джерелом інвестування інновацій і надалі залишаються власні кошти підприємств чого явно недостатньо, оскільки діюча система оподаткування не стимулює довгострокові накопичення підприємств, що дозволило б останнім реалізувати інноваційні проекти.

Для покращення ситуації у цій сфері основні зусилля як регіональних так і державних органів влади повинні бути направлені на всебічне стимулювання інноваційної діяльності підприємств. Вирішити дану ситуацію можна лише на основі вдосконалення як фінансових так і нормативних механізмів її регулювання. Необхідно також здійснювати і підтримку інноваційної діяльності, яка має міжгалузевий характер і сприяє розвитку виробничого потенціалу області загалом.

Підтримка інноваційної діяльності у Львівській області передбачає і створення організаційно-економічних умов для її ведення. Організаційне

забезпечення це, насамперед, дієвість програми інноваційного розвитку регіону, визначених пріоритетних напрямів інноваційної діяльності та забезпеченість інноваційною інфраструктурою. Інноваційна інфраструктура Львівської області є відносно сформованою, однак низка проблем правового, організаційного та економічного характеру в Україні загалом, а також відсутність комплексного підходу та належної взаємодії всіх учасників інноваційної діяльності на регіональному рівні не приводить до бажаних результатів. Фінансове забезпечення інноваційної діяльності передбачає наявність фінансових ресурсів для інвестування у інноваційну діяльність та ефективність їх використання. Оскільки ведення інноваційної діяльності потребує значних обсягів фінансування, то ключовою проблемою, з якою зустрічаються вітчизняні підприємці є саме дефіцит фінансових ресурсів.

Слід зазначити в області існує потенціал для розвитку індивідуального малого підприємництва, проте, на районному рівні практично відсутні інформаційні ресурсні центри, які б мали змогу підтримувати розвиток підприємництва чи супроводжувати його на певному етапі. Також існує проблема обмеженості обігових коштів підприємців та формування інноваційного елементу – фондів громад, які б акумулювали та спрямовували фінансові ресурси у потрібний напрямок на тій чи іншій території районів Львівської області.

Підсумовуючи викладений матеріал слід зазначити, що розвиток малого підприємництва, як одного з найбільш дієвих засобів вирішення соціально-економічних завдань, для структурної перебудови економіки, перехід її до інноваційної моделі розвитку, прискорення розвитку внутрішнього ринку товарів, робіт і послуг, зростання інвестиційної активності, обмеження монополізму і розвиток конкуренції, створення нових робочих місць і забезпечення самозайнятості населення, збільшення бюджетних надходжень, є одним з головних чинників успішного здійснення реформ, економічної стабілізації, зростання виробництва і споживання, зниження соціальної напруженості і підвищення добробуту людей.

Список використаних джерел

1. Статистичний щорічник Львівської області за 2015 рік / Головне управління статистики у Львівській області. Львів : Державна служба статистики України, 2016. – Ч. II. – 248 с.
2. Статистичний щорічник Львівської області за 2015 рік / Головне управління статистики у Львівській області. Львів : Державна служба статистики України, 2016. – Ч. I. – 362 с.
3. Діяльність суб'єктів господарювання : статистичний збірник / Головне управління статистики у Львівській області. Львів : Державна служба статистики України, 2016. – 136 с.
4. Дані про діяльність малих підприємств Львівської області у 2015 році [Електронний ресурс] / Головне управління статистики у Львівській області.

– Режим доступу : www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/press/2015/r50_53.pdf, 15.04.2016.

5. Деренько О. А. Міжнародний досвід державного регулювання та підтримки малого підприємництва // О. А. Деренько // Бізнес Інформ. – 2012. – № 5. – С. 95-97.

6. Наукова та інноваційна діяльність у Львівській області (за 2015 рік). Статистичний збірник, Львів: ГУС у Львів. обл., 2016. – 100 с.

7. Інноваційна діяльність Львівської області за 2010 рік. Статистичний збірник, Львів: ГУС у Львів. обл., 2011. – 65с.

References

1. State Statistics Service of Ukraine (2016). *Statystychnyy shchorichnyk Lvivskoyi oblasti za 2015 rik [Statistical Yearbook of Lviv region for 2015]*. Lviv. [in Ukrainian].

2. State Statistics Service of Ukraine (2016). *Statystychnyy shchorichnyk Lvivskoyi oblasti za 2015 rik [Statistical Yearbook of Lviv region for 2015]*. Lviv. [in Ukrainian].

3. State Statistics Service of Ukraine (2016). *Diyal'nist' sub'yektiv hospodaryuvannya. [Activity*

entities]. Statystychnyy zbirnyk [Statistical Yearbook]. Lviv. [in Ukrainian].

4. Dani pro diyal'nist' malykh pidpryyemstv L'vivs'koyi oblasti u 2015 rotsi. [Information on the activities of small enterprises in Lviv region in 2014]. Official website of the Main Statistical Office in Lviv region. Retrieved from http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/press/2015/r50_53.pdf, 15.04.2016. [in Ukrainian].

5. Deren'ko O. A. (2012). *Mizhnarodnyy dosvid derzhavnogo rehulyuvannya ta pidtrymky maloho pidpryyemnytstva [International experience of state regulation and support of small business]. Biznes Inform [Business Inform]: Vol. 5. (pp. 95-97). Kharkiv: Harkivskyy National Economic University. [in Ukrainian].*

6. State Statistics Service of Ukraine (2016). *Naukova i innovatsiyna diyal'nist' L'vivs'koyi oblasti za 2015 rik. [Naukova and innovative activity Lviv region in 2015]. Statystychnyy zbirnyk [Statistical Yearbook]*. Lviv. [in Ukrainian].

7. State Statistics Service of Ukraine (2011). *Innovatsiyna diyal'nist' L'vivs'koyi oblasti za 2010 rik. [Innovative activity Lviv region in 2010]. Statystychnyy zbirnyk [Statistical Yearbook]*. Lviv. [in Ukrainian].

УДК 338.242.2

Я. В. Кудря

кандидат економічних наук,
науковий співробітник

відділ розвитку виробничої сфери регіону та інвестицій
ДУ "Інститут регіональних досліджень
імені М.І. Долишнього НАН України", м. Львів

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНКИ РЕСУРСОЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОРПОРАЦІЇ

Інвестиції та інновації є довгостроковим фактором розвитку національної економіки. При цьому забезпечення розвитку промислового сектора економіки в умовах інвестиційно-інноваційної моделі господарювання неможливе без отримання економічного зростання промислового виробництва. Збільшення обсягу реалізації інноваційної промислової продукції передбачає застосування прогресивних підходів до формування сучасних промислових виробництв на базі модернізації виробничих потужностей. Відповідно це передбачає раціональність використання інвестиційних ресурсів і побудову методичного інструментарію оцінки інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

Актуальність теми дослідження обумовлює його мету – розробка методичного підходу до оцінки поточного інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

У статті поглиблено теоретико-методичний базис оцінювання інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації методом аналізу його сутності. За допомогою методів абстрагування, кваліметрії та оптимізації автором запропоновано методичні засади оцінювання поточного інвестиційно-інноваційного потенціалу корпорації.

Ключові слова: інвестиції, інновації, корпорація, оцінка, розвиток.